

[Arbejdsministeren]

læg: Vi skal have fundet en løsning. Og det er jeg meget enig i. Det var også grunden til, at jeg selv om det var sent i processen, da jeg blev kaldt til samråd i går, på regeringens og regeringspartierne vegne forsøgte at skitsere et tilbud, der i givet fald kunne udformes som en aftale, der kunne vedtages i kraft af et ændringsforslag til beslutningsforslaget i dag.

Jeg skitserede et tilbud, som jeg i givet fald ville søge fremmet med et bredt flertal – det var væsentligt for mig, at det var med et bredt flertal – hvori vi sagde noget i retning af, at for ledige, der har afsluttet seneste arbejdstilbud inden 1. juli 1987, og som falder for 26-ugers-reglen i perioden 1. januar 1989 til 31. december 1989, gennemføres der en lovgivning, som giver disse ledige ret til enten et ekstraordinært arbejdstilbud eller en ekstraordinær ret til at gennemføre en uddannelse med uddannelsesyddelse, suppleret med at der ved gennemførelse af godkendte uddannelsesforløb etableres en ret til et fornyet arbejdstilbud, såfremt beskæftigelse ikke opnås i forlængelse af den gennemførte uddannelse.

Gennemførelsen skulle forudsætte, at parterne blev enige om at finansiere nettomeromkostningerne regnet i forhold til gældende lovgivning pr. 1. januar 1989.

Dette tilbud, som var et forsøg på at finde en løsning nu, kunne af forskellige grunde ikke gennemføres. Diskussionen om nettofinansiering mener jeg vi kunne have klaret ved at definere, at det var nettofinansieringer, og så finde frem til det stille og roligt i løbet af sommeren, men det faldt vel mest på sammenligningstidspunktet for så vidt angår udgifterne.

Jeg synes, at nu skal vi stiltfærdigt konstatere, at den løsning ikke kom igennem, men vi skal altså have en løsning. Hr. Kaj Poulsen sagde i dag: Der skal gøres endnu flere forsøg på at løse problemerne, og vi er villige til at samarbejde om det. Og fru Lilli Gyldenkilde sagde: SF har prøvet til det yderste – og det er også det indtryk, jeg fik i går, at SF virkelig gjorde et forsøg i går og gerne vil deltage i en løsning af disse problemer. Med de tilsagn om samarbejde fra både S og SF og med en tilsvarende vilje fra regeringspartierne – og en tilsvarende vilje ved vi også findes i Kristeligt Folkeparti og i CD – er der da alle mulige chancer for, at det skal lykkes os gennem et fornuftigt og konstruktivt samarbejde i sommerens løb at finde frem til en

løsning, således at vi tidligt i oktober kan sikre de langtidsledige, at de ikke står i risiko for uden egen skyld at ryge ud af dagpengesystemet efter 1. januar.

Vi har haft nogle harske diskussioner, og der har været barske ordudvekslinger undervejs, men jeg synes alligevel, det tegner til, at der har været resultater af denne proces i retning af, at vi skal og kan finde en løsning til efteråret. Det vil jeg i hvert fald sætte ind på.

Hermed sluttede forhandlingene.

Formanden:

Vi vil gå til afstemningerne. Jeg skal oplyse, at såvel underændringsforslaget i tilføjelsen til betænkningen som ændringsforslaget i betænkningen er stillet af et mindretal, Socialdemokratiet og SF.

Afstemning

Underændringsforslag nr. 2 og ændringsforslag nr. 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 49 (S og SF) stemte for, 68 (KF, V, FP, RV, CD og Steenholdt (Grønl.)) imod.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Uden for dagsordenen foretoges:

Valg af 1 medlem og 2 stedfortrædere til Lønningsrådet:**Formanden:**

I skrivelse af 20. juni 1988 anmoder finansministeren om, at der af Folketinget må blive